



ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

**Спаська сільська рада
Кролевецького району
Сумської області**

с. Спаське, вул. В'язова, 1,
Кролевецький район,
Сумська область, 41354

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Спаської сільської ради Кролевецького району Сумської області «Про встановлення на території Спаської сільської ради місцевих податків і зборів на 2020 р.» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Спаської сільської ради Кролевецького району Сумської області від 13.05.2019 № 137-02-13.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань планування бюджету, фінансів, управління комунальною власністю, земельної реформи та охорони навколишнього середовища Спаської сільської ради, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Спаської сільської ради на 2020 рік планується встановити: плату за землю, податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортний податок, єдиний податок, а також затвердити положення про оподаткування зазначеними податками.

І. Податковий кодекс України (далі - ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків обов'язково визначаються об'єкт

Державна регуляторна служба України

ВИХ №4360/0/20-19 від 19.06.2019

Сидорський Олег Леонідович



оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Натомість, у проекті рішення відсутні деякі обов'язкові елементи податку, що передбачені статтею 7 ПКУ, а саме: об'єкт та база оподаткування єдиного податку, строки та порядок подання звітності про обчислення і сплату транспортного податку.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

2. Проект рішення має назву «Про встановлення на території Спаської сільської ради місцевих податків і зборів на 2020 р.», хоча містить інформацію виключно щодо встановлення місцевих податків. У зв'язку з цим, пропонуємо назву рішення викласти у такій редакції: «Про встановлення на території Спаської сільської ради місцевих податків на 2020 р.».

3. Пропонуємо виключити з проекту рішення та його додатків слово «положення» або встановлювати місцеві податки та їх обов'язкові елементи безпосередньо у рішенні сільської ради.

Щодо плати за землю

1. У додатку 1 до проекту рішення розробник об'єднує земельний податок та орендну плату.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про оренду землі», відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним та Цивільним кодексами України, цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також, договором оренди землі.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1. статті 14 ПКУ плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності. Пунктом 288.1. статті 288 ПКУ встановлено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Згідно із вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем, а пунктом 288.5. статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Отже, чинним законодавством України визначена процедура встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено. Тому, пропонуємо з додатка 1 до проекту рішення виключити норми щодо орендної плати.

Також, зауважуємо на необхідності заміни у всіх відмінках словосполучення «Плата за землю» на «Земельний податок» по тексту проекту рішення та додатка 1 до нього.

2. У додатку 1 до Положення про оподаткування платою за землю встановлюються ставки земельного податку на території Спаської сільської ради на 2020 рік. Проте, встановлення ставки податку для земель, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання, взагалі не здійснюється.

Отже, пропонуємо врахувати вимоги пункту 274.2 статті 274 ПКУ при встановленні ставок земельного податку.

3. Крім цього, у додатку 1 до проекту рішення визначені ставки земельного податку для юридичних та фізичних осіб, в тому числі і у різних розмірах для однакових видів цільового призначення земель. Проте, відповідно до підпункту 4.1.2 пункту 4.1 статті 4 ПКУ податкове законодавство України ґрунтується на принципах рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

4. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки: у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр), за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку вищевикладеним, пропонуємо у додатку 1 при встановленні ставок земельного податку зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки, що знаходиться в межах населеного пункту.

5. Пропонуємо привести додаток 2 до Положення про оподаткування платою за землю у відповідність до вимог статей 282-283 ПКУ, якими передбачений вичерпний перелік юридичних осіб, які звільняються від сплати земельного податку та земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню цим податком.

6. Враховуючи вимоги статті 281 ПКУ, пропонуємо зазначити у додатку 2 до Положення про оподаткування платою за землю інформацію щодо пільг із сплати земельного податку для фізичних осіб та щодо граничних норм, в межах яких ці пільги застосовуються.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1. Додатком 1 до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки передбачається встановити ставки податку, зокрема за такі об'єкти оподаткування як гуртожитки (пункт 113), будинки дитини та сирітські будинки (пункт 1130.5), дитячі та сімейні табори відпочинку (пункт 1212.2), криті ринки (пункт 1230.2), будівлі навчальних закладів (пункт 1263), будівлі сільськогосподарського призначення (пункт 1271) та будівлі для культової та релігійної діяльності (пункт 1272).

Пропонуємо у додатку 1 до зазначеного положення врахувати вимоги підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, якими встановлений перелік об'єктів, які не є об'єктом оподаткування.

2. Згідно із підпунктом 266.4.1. пункту 266.4 статті 266 ПКУ база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.



З метою приведення додатка 2 до Положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки у відповідність до зазначеної норми ПКУ, пропонуємо включити зазначену інформацію до його змісту.

Щодо єдиного податку

1. Додаток 4 до проекту рішення містить окремі норми щодо порядку обрання, переходу та відмови від спрощеної системи оподаткування, порядку реєстрації та анулювання реєстрації платників єдиного податку, а також відповідальності платника єдиного податку, що не відповідає вимогам статті 7 ПКУ. Отже, пропонуємо виключити пункти 8, 9, 10 із додатка 4 до проекту рішення.

2. Додатком до Положення про оподаткування єдиним податком встановлюються такі ставки єдиного податку: для першої групи платників єдиного податку – 10% прожиткового мінімуму для працездатних осіб, для другої групи платників єдиного податку – 20% мінімальної заробітної плати, встановлених законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Відповідно до норм пункту 293.2 статті 293 ПКУ фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності.

Водночас ставки для платників єдиного податку запропоновано встановити в однаковому для всіх суб'єктів господарювання максимальному розмірі, без врахування рівня доходів суб'єктів господарювання в залежності від видів економічної діяльності (їх платоспроможності). У зв'язку із вищенаведеним, пропонуємо додаток до Положення про оподаткування єдиним податком привести у відповідність до вимог статті 293 ПКУ.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

II. Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

У розділі I АРВ розробник не оцінив важливість проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, не зазначено, які ставки податку діють на відповідній території на сьогодні, не проаналізував причини, чому розмір ставок податків потребує збільшення/залишення на існуючому рівні/зменшення, а також, не охарактеризував та не оцінив сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив. Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі II АРВ визначені розробником цілі регулювання є абстрактними, не мають якісного, кількісного і часового виміру та не вказують, які проблеми мають вирішити.

У розділі III АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив,



стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Натомість, при описі альтернатив, розробник в АРВ не проаналізував та не оцінив вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них у числовому (грошовому) вимірі. При оцінці впливу на сферу інтересів держави, населення та суб'єктів господарювання в АРВ до проекту рішення, розробником не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі; не наведено розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті податків за запропонованими ставками), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Також, в АРВ не обґрунтовано розміру ставок податків, що встановлюються, та не наведено алгоритм їх визначення. Насамперед це стосується максимальних розмірів ставок земельного податку за більшість земельних ділянок поза межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, та єдиного податку для суб'єктів господарювання першої та другої груп спрощеної системи оподаткування. У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі V АРВ розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі VIII АРВ розробником не у повній мірі показники результативності дії регуляторного акта. Згідно із пунктом 10 Методики, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта. Так, у розділі VIII АРВ прогнозні показники на I, II, III та IV квартали 2020 року не наведені.

Розділ IX АРВ не містить інформації щодо конкретних періодів проведення базового та повторного відстеження результативності дії регуляторного акта, що не узгоджується з вимогами Методики.

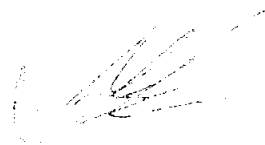
У пункті 1 Тесту малого підприємництва (М-Тест) розробником не визначено місця проведених прямих консультацій (опитувань) з представниками малого підприємництва, не наведено інформаційних даних про учасників цих консультацій, не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання. Так, у наданих розрахунках відсутня більшість найменувань оцінки «прямих» витрат на виконання вимог регулювання, а оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування взагалі не проведена. Вищезазначене призводить до хибної оцінки сумарних витрат суб'єктів господарювання в М-Тесті. Для запропонованих регулювань в М-Тесті не розроблено коригуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва.

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ, зокрема з відсутністю у ньому усіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту регуляторного акта, розробником не доведена відповідність проекту рішення принципу збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Спаської сільської ради Кролевецького району Сумської області «Про встановлення на території Спаської сільської ради місцевих податків і зборів на 2020 р.» у відповідність до вимог чинного законодавства, згідно з наданими пропозиціями, а аналіз регуляторного впливу до нього – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**



Ксенія ЛЯПІНА

